

**ПОЛТОРАК АЛІНА БОГДАНІВНА**

здобувачка вищої освіти Навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту Донецького державного університету внутрішніх справ

**ТУРЕНКО ОЛЕГ СТАНІСЛАВОВИЧ**

доктор філософських наук, професор, професор кафедри державно-правових дисциплін Донецького державного університету внутрішніх справ

**ОПТИМІЗАЦІЯ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ  
СИЛ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ КОНФЛІКТІВ**

Оптимізація службово-бойової діяльності підрозділів сил безпеки України в умовах гібридних конфліктів є одним із важливих напрямів вдосконалення національної системи безпеки. Сучасні загрози характеризуються багатовимірністю та інтеграцією традиційних воєнних дій із інформаційними, кібернетичними, економічними та психологічними чинниками впливу. Це вимагає перегляду звичних підходів до організації службово-бойової роботи та розробки інноваційних моделей реагування на виклики безпеки. Основною особливістю гібридних конфліктів є їхня непередбачуваність, асиметричність і відсутність чітких меж ведення бойових дій, що ускладнює процес прийняття управлінських рішень і ставить підвищені вимоги до адаптивності підрозділів сектору безпеки й оборони України.

У цьому контексті особливе значення має підвищення ефективності управління службово-бойовою діяльністю через вдосконалення систем планування, координації та контролю. Одним із ключових пріоритетів залишається впровадження сучасних інформаційно-аналітичних систем, які забезпечують оперативний збір, аналіз та обробку даних у режимі реального часу. Це дає змогу своєчасно виявляти потенційні загрози, прогнозувати розвиток ситуації і приймати обґрунтовані рішення. Важливим компонентом також є побудова ефективної міжвідомчої взаємодії для узгодження дій різних суб'єктів сектору безпеки, зокрема таких, як Національна поліція, Збройні Сили України, Служба безпеки України та інші структури. Це сприяє оптимальному використанню ресурсів і зменшенню ризиків дублювання функцій.

Окрему увагу слід приділити професійній підготовці персоналу, яка визначає успішність виконання службово-бойових завдань. У контексті гібридних конфліктів виникає потреба у формуванні нових компетенцій, зокрема у сферах інформаційної безпеки, стратегічних комунікацій, кризового менеджменту та тактичної медицини. Навчання особового складу має базуватися на принципах безперервності, практичної орієнтованості та міждисциплінарного підходу. Особливо важливими є тренінги, які моделюють реальні сценарії розвитку подій, адже вони підвищують рівень готовності діяти в складних і нестандартних умовах. Крім того, варто приділяти увагу зміцненню психологічної стійкості співробітників, оскільки гібридні загрози часто супроводжуються інформаційно-психологічним впливом.

Оптимізація службово-бойової діяльності неможлива без впровадження інноваційних технологій та сучасних технічних засобів. Зокрема, йдеться про використання безпілотних літальних апаратів, систем відеоспостереження, засобів кіберзахисту, а також новітніх технологій зв'язку та навігації. Застосування таких рішень значно покращує якість виконання завдань, дозволяє оперативніше оцінювати ситуацію та зменшує ризики для особового складу. Водночас ключовим є питання нормативно-правового регулювання використання цих технологій, яке має відповідати сучасним загрозам і міжнародним стандартам.

Таким чином, оптимізація службово-бойової діяльності силових підрозділів України в умовах гібридних конфліктів вимагає комплексного підходу, що охоплює організаційні,

технологічні, кадрові та правові аспекти. Успіх цього процесу залежить від здатності держави адаптуватися до змін у безпековому середовищі, впроваджувати новітні рішення і забезпечувати належну підготовку персоналу. Удосконалення має базуватися на системному підході з інтеграцією зусиль усіх складових сектору безпеки і оборони та врахуванням найкращих світових практик. Подібний підхід сприятиме зміцненню національної безпеки і обороноздатності України в умовах сучасних викликів.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кабінет Міністрів України. Стратегія національної безпеки України : Указ Президента України від 14.09.2020 № 392/2020. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/3922020-35037> (дата звернення: 30.03.2026).
2. Закон України «Про національну безпеку України» від 21.06.2018 № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (дата звернення: 30.03.2026).
3. Національна академія внутрішніх справ. Професійна підготовка поліцейських в умовах сучасних викликів : науково-методичні матеріали. URL: <https://www.naiau.kiev.ua> (дата звернення: 30.03.2026).
4. Міністерство оборони України. Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України. URL: <https://www.mil.gov.ua> (дата звернення: 30.03.2026).

#### **ПОЛЯКОВ ДАНИЛО КОСТЯНТИНОВИЧ**

командир 2 відділення 315 навчальної групи  
Київський інститут Національної гвардії України

Науковий керівник:

#### **КАРГАТОВ ОЛЕКСІЙ ПЕТРОВИЧ**

викладач кафедри розвідки Київський інститут  
Національної гвардії України

### **ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РОЗВІДУВАЛЬНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ ПРИ ВІДСІЧІ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ**

Сучасні умови ведення бойових дій, зумовлені широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, визначають критичну роль розвідувальних підрозділів у системі забезпечення національної безпеки та оборони. Особливого значення набуває розвиток розвідувальних спроможностей Національної гвардії України (далі – НГУ), яка виконує завдання як у складі сил оборони, так і в секторі внутрішньої безпеки.

Перспективи розвитку розвідувальних підрозділів НГУ доцільно розглядати через призму кількох ключових напрямів.

По-перше, це технологічна модернізація. Впровадження сучасних засобів розвідки, зокрема безпілотних авіаційних комплексів, наземних роботизованих комплексів, систем радіоелектронної розвідки та супутникового моніторингу, значно підвищує оперативність і точність отримання розвідувальної інформації. Інтеграція штучного інтелекту для обробки даних є перспективним напрямом підвищення ефективності аналітичної діяльності.

По-друге, важливим є удосконалення системи підготовки особового складу. Сучасний розвідник повинен володіти не лише тактичними навичками, але й компетенціями в сфері кібербезпеки, аналізу великих даних та роботи з високотехнологічними системами. Доцільним є впровадження стандартів підготовки, сумісних із практиками країн НАТО.

По-третє, необхідно забезпечити поглиблення міжвідомчої взаємодії та з розвідувальним співтовариством України. Обмін розвідувальною інформацією з іншими складовими сектору